

2. Branżowy fundusz regulacji płac przeznaczony jest na:

- 1) powiększanie środków na regulację płac w danej branży, przeprowadzane na podstawie uchwał Rady Ministrów lub decyzji Prezydium Rządu,
- 2) finansowanie podwyżek płac, wynikających z zastosowania nowych tabel płac i taryfikatorów kwalifikacyjnych, wprowadzanych w trybie przewidzianym w pkt 1.

3. Wykorzystanie środków zakładowego i branżowego funduszu regulacji płac następuje na podstawie uchwały Rady Ministrów lub decyzji Prezydium Rządu.

§ 5. Zakładowe i branżowe fundusze regulacji płac nie wykorzystane w danym roku przechodzą na rok następny.

§ 6. 25% oszczędności funduszu płac z lat 1971, 1972 i 1973, nie wydatkowanych do dnia wejścia w życie uchwały, podlega przekazaniu do właściwego zjednoczenia na branżowy fundusz regulacji płac.

§ 7. Uchwały nie stosuje się do:

- 1) jednostek inicjujących, wprowadzających kompleksowe zasady systemu ekonomiczno-finansowego na pod-

stawie uchwały nr 320 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1972 r. w sprawie wprowadzania kompleksowych zasad ekonomiczno-finansowych w niektórych jednostkach i organizacjach gospodarczych,

- 2) przedsiębiorstw przemysłu materiałów budowlanych objętych uchwałą nr 125 Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1971 r. w sprawie systemu zarządzania i zachęt materialnych w niektórych przedsiębiorstwach przemysłu materiałów budowlanych.

§ 8. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym stosowanie zasad określonych w uchwale w spółdzielczych zakładach pracy.

§ 9. W zakresie uregulowanym niniejszą uchwałą nie stosuje się przepisów uchwały nr 91 Rady Ministrów z dnia 7 maja 1971 r. w sprawie zasad korekty funduszu płac oraz zasad i trybu kontroli funduszu płac przedsiębiorstw uspołeczniczonych wykonywanych przez banki (Monitor Polski z 1971 r. Nr 32, poz. 201 i z 1973 r. Nr 40, poz. 240).

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

41

UCHWAŁA Nr 34 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lutego 1974 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad gospodarowania funduszem płac w przedsiębiorstwach państwowych oraz grupujących je zjednoczeniach.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 43 Rady Ministrów z dnia 2 marca 1973 r. w sprawie zasad gospodarowania funduszem płac w przedsiębiorstwach państwowych oraz grupujących je zjednoczeniach (Monitor Polski z 1973 r. Nr 12, poz. 70) § 3 otrzymuje brzmienie:

- „§ 3. 1. Oszczędności osobowego funduszu płac, ustalone w trybie bankowej kontroli funduszu płac, pozostają w wysokości 75% w przedsiębiorstwie, a 25% tych oszczędności przedsiębiorstwo przekazuje zjednoczeniu (jednostce równorzędnej), po dokonaniu rozliczeń każdego kwartału z bankiem.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy oszczędności funduszu płac uczniów, funduszu płac na rozruch i szkolenie oraz na pracę nakładczą.
3. Połowę z kwoty 75% oszczędności funduszu płac, pozostających w przedsiębiorstwie po zakończeniu roku, przeznaczają się na zakładowy fundusz regulacji płac zgodnie z uchwałą nr 33 Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1974 r. w sprawie utworzenia zakładowych i branżowych funduszy re-

gulacji płac (Monitor Polski Nr 6, poz. 40); z pozostałej kwoty oszczędności funduszu płac przedsiębiorstwo obowiązane jest utworzyć rezerwę w wysokości 20% tych oszczędności, przeznaczoną na pokrycie przekroczeń funduszu płac oraz na przedsięwzięcia wymagające okresowego zwiększenia funduszu płac w roku następnym, a resztę oszczędności funduszu płac przedsiębiorstwo wykorzystuje na cele określone w ust. 5.

4. Z oszczędności funduszu płac pozostałych w przedsiębiorstwie, po rozliczeniu funduszu płac za I półrocze, 20% tych oszczędności może być wydatkowanych w II półroczu roku obliczeniowego na nagrody wymienione w ust. 5 pkt 1.
5. Kwoty oszczędności funduszu płac pozostające w przedsiębiorstwie na podstawie rocznego rozliczenia funduszu płac, po przekazaniu ich części zjednoczeniu (jednostce równorzędnej) oraz na zakładowy fundusz regulacji płac i po utworzeniu rezerwy wymienionej w ust. 3, przeznaczone są na:

- 1) nagrody dla pracowników przyznawane za:
 - a) realizację zadań mających istotne znaczenie dla poprawy efektywności działalności przedsiębiorstwa,
 - b) przyczynianie się do zwiększenia wydajności pracy, dającej możliwość trwałego ograniczenia wielkości zatrudnienia,
 - c) osiągnięcia w zakresie unowocześnienia i poprawy jakości produkcji,
 - 2) awanse i przeszerogowania robotników i pracowników umysłowych w ramach obowiązujących taryfikatorów,
 - 3) dodatki do płac dla pracowników, z wyłączeniem pracowników premiowanych z funduszu premiowego będącego elementem podziału zysku.
6. Koszt roczny awansów i przeszerogowań, o których mowa w ust. 5 pkt 2, nie może przekroczyć kwoty oszczędności funduszu płac, będących w dyspozycji przedsiębiorstwa.
7. Kwoty oszczędności funduszu płac nie wykorzystane w danym roku przechodzą na rok następny.
8. Kwoty oszczędności funduszu płac oraz rezerwy fundusz płac, będące w dyspozycji zjednoczenia (jednostki równorzędnej), przeznaczone są na:
- 1) branżowy fundusz regulacji płac,
 - 2) pokrycie uzasadnionych przekroczeń osobowego funduszu płac w przedsiębiorstwach zgrupowanych w zjednoczeniu,
 - 3) wyrównanie pracownikom, z wyłączeniem pracowników premiowanych z funduszu premiowego będącego elementem podziału zysku,
- premiu utraconej lub zmniejszonej z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa,
- 4) dodatkowe nagrody dla robotników w przedsiębiorstwach wykazujących się szczególnymi osiągnięciami,
 - 5) nagrody dla pracowników przedsiębiorstw, z wyłączeniem członków dyrekcji, za opracowanie i wdrożenie konkretnych usprawnień organizacyjno-technicznych dających w efekcie wzrost wydajności pracy przy jednoczesnej optymalizacji zatrudnienia.
9. Warunkiem wykorzystania oszczędności funduszu płac, o którym mowa w ust. 1—8, jest uzyskanie:
- 1) w przedsiębiorstwach przemysłowych i budowlano-montażowych — relacji pomiędzy wzrostem przeciętnej płacy a wzrostem wydajności pracy,
 - 2) w pozostałych przedsiębiorstwach — relacji pomiędzy wzrostem przeciętnej płacy a wzrostem innych wskaźników określających zadania gospodarcze
- na poziomie wyższym od wynikającego z planu rocznego dla przedsiębiorstwa. Warunek ten nie dotyczy wykorzystania zakładowych i branżowych funduszy regulacji płac.
10. Przepisów ust. 1—9 nie stosuje się w przedsiębiorstwach, w których obowiązują branżowe zasady wykorzystywania oszczędności funduszu płac, a w szczególności w kopalniach węgla."

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

42

UCHWAŁA Nr 39 RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lutego 1974 r.

w sprawie zmiany niektórych przepisów, dotyczących funduszy nagród, socjalnego i mieszkaniowego.

Na podstawie art. 9 i 25 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 30 Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1967 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych biur projektów (Monitor Polski z 1972 r. Nr 28, poz. 157) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 2 wyrazy „prezydium rad narodowych” zastępuje się wyrazami „rady narodowe”;

- 2) w § 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z pozostałości funduszu gwarancyjnego na koniec roku — po zatwierdzeniu bilansu — połowa przechodzi na następny rok i służy na cele wymienione w ust. 1, a drugą połowę przeznaczają się na nie objęte funduszem płac nagrody specjalne za osiągnięcia planowanych lub lepszych niż planowane efektów inwestycyjnych.”;

- 3) skreśla się § 9;

- 4) w § 10 ust. 1 skreśla się w nawiasie wyrazy „pkt 2”;